

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhöz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.

Éves számok 12 krával kaphatók
 a kiadóhivatalban

BARS.

HIRDETÉSEK.

Negyhasabos petit-sor egyszeri közlésért 5 fr.
 kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 fr. fizetendő.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 Lr

A nyiltérben:

minden négyhasabos garmond sor díja 15 kr.
 Velünk összeköttetésben levő hirdető-írdák, elő-
 fizetők, vagy a gyakori hirdetők tetemes díj-
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen: hetenként egyszer,

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:
 (Takaré- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

vasárnap reggel.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Kertészetünk.

Nagy horderejű intézkedések meg-
 tételéhez látott Barsvármegye közön-
 sége azon határozata által, hogy a köz-
 ségi faiskolákról és a községi gyü-
 mölesfaterenyésztésről szabályrendeletet
 alkotván: azt a múlt év végével életbe-
 léptette, utasítván közégeit ennek
 keresztülvitelére, ellenőrzésül a vár-
 megyei faiskolafelügyelőséget felállít-
 totta s így a kertészeti apparátust
 egész teljében berendezte s a szüksé-
 ges eszközökkel felruházván, életké-
 pessé tette.

Barsvármegyének földtalaji s ég-
 hajlati viszonyai, különösen felső, na-
 gyobb részében, a kertészetre, a gyü-
 mölesfaterenyésztésre a legalkalmasabbak;
 de dacára nem kedvező helyzetének,
 nemcsak hogy hasznos nem produkál
 belőle, s kereseti ágat nem képez, ha-
 nem saját szükségleteinek kielégítésére
 más vidékeket, melyek pedig mosto-
 hább viszonyok között vannak, kény-
 telen igénybe venni.

A ki piacainkat szemügyre veszi
 s figyelemmel kíséri, igen hamar meg-
 győződhet arról, hogy ezeken a kerti ter-
 meszterményeknek, a gyümölcsnek nagy
 kelete van s hogy ezen nagy keletnek
 örvendő cikkek nem vármegyénk, ha-
 nem más távoli vidékeknek, a produk-
 tumai.

Tehát vármegyénkben a kertészeti
 ipar terén nagy hátramaradásnak,
 hogy ne mondjuk, indolenciának kell
 lenni.

Ennek az indolenciának a meg-
 törésére, a kertészeti ipar előmozdítá-
 sára, kedvező helyzetünk felhasználá-
 sára, s így a jólét megteremtésére ki-
 ván hatni vármegyénk közönsége a
 fennírt határozatnak meghozatalá-
 lal s életbeléptetésével.

Egy nagy kereseti ág hever par-
 lagon, alsóbb népünk különösen a fel-
 vidéken, melynek talaja s klimatikus
 viszonyai a gabnatermésnek kevésbbé

kedveznek, mostoha keresete folytán
 más vidékekre szorul, hogy munkát
 kaphasson s élelmét megszerezhesse.
 Ha a kertipar, a gyümölcsfaterenyésztés
 lábra kap, s általa kellőleg és szakér-
 telemmel fog ápolható, kultiválható:
 saját szülőhelyén is állandó kereseti
 forrást nyerhet s biztosíthatja önállá-
 sát s megélhetését.

Azon gondoskodását tehát vár-
 megyénknek, mely által a kínálkozó
 kereseti ágakat nemcsak kutatja, hanem
 az emberi munkásság általi elfoglal-
 tását áldozatok árán is törekszik elő-
 mozditani, a legnagyobb elismeréssel
 kell hogy fogadja minden elfogulatlan-
 nul gondolkodó elme.

De úgy is ismerjük a nagy kö-
 zönség hangulatát, hogy az eszme, az
 elv ellen semmi oldalról sem tétetik
 ellenvetés, az osztatlan tetszésben ré-
 szesül.

Azonban a módozatokra nézve már
 némi eltérésnek a jeleit észleltük. Nem
 olyanok ezek ugyan, melyek a kivitel
 elébe pusztán akadályokat czéloznak
 gördíteni, hanem melyek arra törek-
 szenek, hogy a kifizetőt czélt más és
 könnyebb uton lehessen elérni.

Nevezetesen nagyok tartják és
 költségesnek a berendezett apparátust
 s habár nem tagadják, hogy nagy maga
 a terrenum is, de mivel mindent egy-
 szerre nem lehet átölelni: tehát a rész-
 letes eljárást vagyis a vidékeknek
 bizonyos csoportosítását és egymás
 utáni felvételét czélszerűbbnek találták
 volna a nagy munka arányos felosz-
 tása utján.

Továbbá sokan úgy is véleked-
 nek, — hogy mivel a mezőrend-
 tartásról szóló törvényjavaslat a m.
 kir. kormány által már az ország-
 gyűlés elébe terjesztetett s ez szintén
 már mult évben is nyilvánvaló volt,
 a megyei határozatnak életbeléptetése
 s foganatosítása jobbnak bizonyult
 volna az érintett törvény behozatala
 után.

TÁRCSA.

Az asztal fiából.

Irta: Lipsey Ádám.

Szomoru emlékezteti Bach uram ko-
 rában történt. Valami korecsmái összeszóla-
 kozás közben Oláh Misa úgy találta fejen
 billenteni Nemes Andrist, hogy abból men-
 ten elszállott a pára.

— Nagy, nagy sor ez az enyém, te-
 kintetes uram! — panaszkodik Gábor ur-
 nak Kenyeres czimborám, kedves komám
 volt az Andris, de hát bor közt esett, na-
 gyobbat zuhant, mint a hogy én gondoltam.

— Fiam, Mihály, biz e nagy baj. Fe-
 leséges, gyerekes ember vagy. Hány gye-
 reked is van hé?

— Kettő tekintetes uram, a harma-
 dikkal most van az asszony jó remény-
 ségben.

— Derék jó asszony a' hé, megbe-
 esüld. No ne busulj, majd csak bolonddá
 teszszük a németet. Tagadj mindent.

Kapja magát jó Gábor ur, (mindig
 lézengett körülötte egy néhány léhűtő vég-
 zett ur,) felületi Gyula öcsémet, maga
 helyett a vén rossz Miklóst a fakószekérre
 s viszi be őket a német elé Egerbe. (Már
 ő maga személyesen csak mégse hamista-
 nuskodik, ráfér ennek a két veszendő lé-
 leknek a számadására ez a kis pia fraus.
 Még tán javukra is billent valamicskét.)

Bíró kihallgatja, eszköszik mind a
 kettő, mint a karikacsapás.

— Az Oláh Misa, már hogy és miké-
 pen lehetett volna? Mikor az éppég akkor
 fuvarozta őket karecsmái vásárra. Más lehe-
 tett az az égetni való, bezzeg meglapult
 most a híres.

Denique két tanu napnál fényesebben
 kivilágosította a Miska gyerek alibijét. Haza
 eresztették a feleségéhez.

Ám a két tanunak a pátrónus Gábor
 ur szerkesztett hatalmas áldomást. Hadd
 nyugtassák meg a lélekösméretjüket.

Este lett bizony, mire felkászológtak,
 de még a kulacsot is oda akasztották a
 löcsre, ha netalántán az uton megtalálnák
 áhitani azt a vidámitó nedvességet.

Ment, ment egy darabon, de vagy egy
 jó óra multával elkezdett bennök operálni
 az egri bikavér.

A két garázda kórhely fráter elkezdte
 egymást becsülni, guesmolni. Szórol-
 szóra, addig-addig, míg egyszer a kis Gyula
 becsületébe igen belegázolt a vén Miklós.

— Te hamis tanu!

Annak se kell több, mint egy kis
 csik lecsuszszan a saroglyából s a szunyó-
 káló Gábor ur csak azon veszi észre magát,
 hogy az az ökölnyi embervakars borzasztó
 dolgokat ordít az ut porából hórighorgas
 kollegájának.

— Én hamis tanu! Hát országot az
 én pofám? Hát tartozok én azt türni, hogy
 akárki a keblemre térdeljen? Megyek vissza
 a némethez, elmondok neki mindent, de
 kendet is bérekesztik.

Néhány pont Trencsénmegye közmű- lődési viszonyaiból.

Irta: Cserei József.

Általános a panasz napjainkban, hogy
 eszmékért nem tudunk lelkesedni. Mintha
 szellemi erőink meglazultak, érzelmeink el-
 tompultak volna az élvezetek között; va-
 lami ideális, magasabb törekvések után nem
 tud emelkedni lelkünk. Ugyanez a vád éri
 a társadalmi életet, a költészetet és a mű-
 veszetek egyéb ágait is. Hogy csak máso-
 lunk, nem teremünk, a földre irányozzuk
 szemünket; hogy a matéria lehuza a rideg,
 sötét, nyirkos földre tekintetünket, hol a
 gyárak gőzös-füstös légkörében a lélek is
 elszennyesedik. Mondják, hogy azok a le-
 tünt dalias idők, de még csak a közel mult
 is, melyet öregeink fiatal korukban láttak,
 tisztább érzelmekért tudtak lelkesedni, örö-
 meik zavartalanabbak, idyllibbek voltak;
 a társas élet fesztelesebb, a barátság öszin-
 tébb, az összetartás szorosabb volt, mert
 nem az érdek fűzte össze. Legalább így
 beszélnek öregeink, (laudator temporis acti.)
 Mig most a nehéz megélhetési mód, a küz-
 dés a létért, a sok felébresztett jogos és
 jogtalan igény, örökös pénzhajszába ker-
 get; tánczolunk az arany borjú előtt, szé-
 pen élni a sok gond miatt rá nem érünk
 vagy nem is tudunk.

A vád tulságosan sötét, túlló a czélon,
 azért hajt a kor olyan keveset a morált
 prédikálók szavára. Az első pazarlásra ve-
 zet, a második sem vagyont, sem jólétet
 nem biztosít, míg a visszavonás gátolja a
 haladást. A nagyzásnak azon felül sajnos
 eredménye, hogy a nemzet fénye, közép és
 főnemesi osztálya évről-évre fogy. Viszont
 a pénznek is megvan a maga erkölcsösítő
 ereje, de a lélegzet-szakadtáig hajtott pénz-
 runben utunkat állja egy akadály, mielőtt
 megtanultuk volna, hogy van „szívöröm.“

Ha mindez áll is, csak azt ne higyjük,
 hogy korunk nem tud eszmékért lelkesedni.
 Minden kornak megvan a maga eszménye,
 mert ideál nélkül az ember eltörpül épen
 úgy, mint az egyes nemzetek, példa rá a
 mohamedanizmus. Az előző évtizedek törek-
 vése, eszménye, — Európa adta rá a pél-

dát, — a nemzetiségi kérdés. A nemzeti-
 ségi eszme az öntudatra ébredés kora a
 népek életében olyan, mint a nagykorúságra
 való törekvés a serdülő ifjubarban, kifejezést
 nyer benne Descartes elve: Cogito, ergo
 sum. Az individualizmussal fejlődik a nem-
 zeti jellem, mely először is a nemzeti nyelv-
 ben nyilvánul és a legújabb időben épen
 ezen nemzeties irány a magyar nemzet esz-
 méje. Az a jámbor mult hagyott számunkra
 is tenni való; mi is tudunk felsőbb czélo-
 kért lelkesedni. Legfőbb tennivaló napjaink-
 ban a magyar nemzetiségnek öntudatra éb-
 resztése a magyar birodalom területén, szó-
 val a magyarosodás. Mert a hazai művelő-
 dés csakis honi nyelven terjedhet. Közmű-
 velődés csak ott jöhet létre, a hol legalább
 a művelt elem nyelvben és a hon népével
 együtt hazafias érzelmeiben egyöntetű. Te-
 remsünk egy nyelvet, — először is a ve-
 zetők számára, — akkor lehet csak szó-
 egyeséges haladásról, közművelődésről, s ér-
 vényre jut a magyar nemzeti érzület, erős-
 bödik a magyar állameszme.

A nemzetet az erkölcsi és politikai
 összetartás tudata alkotja, a nemzetiség a
 nyelvben nyilvánul. Nálunk a nemzetiségi
 kérdés megoldása nagy nehézségekbe ütkö-
 zik. Országunk olyan, mint egy polyglott
 szótár. A tiz ujjam nem volna rá elég, ha
 el akarnám sorolni a magyar birodalomban
 élő nemzetiségeket. Örömmel ismerjük el,
 hogy a birodalomnak magva magyar. A
 gondviselés számtalan veszélyek után nagy
 munkára tartotta meg a magyar nemzetet,
 hogy fátylavívője legyen birodalma népei-
 nek, bár maga sokszor és érzékenyen bot-
 lik, míg másoknak világít. Ha sok minden
 bünt vethetnek is szemére a magyarnak,
 azzal ugyan senkisémet vádolhatja, hogy tü-
 relmetlen lett volna mások nyelve iránt.
 Vádozjunk inkább hanyagsággal, hogy ilyen
 későn ébresztette önértetere a kedélyeket a
 magyarosodás eszméje mellett. Régen el
 kellett volna már kezdenünk a műveltség-
 nek honi nyelven való terjesztését. Ezen
 feladat napjainknak jutott osztályrészül, az
 oláhok- és szászoktól tanulunk el, mire van
 hivatva a magyar nyelv.

A viszontlátás dalaiból.

I.

Enyém vagy újra, szüüre záclak
 Öröme lelkeim bánatának,
 Te fájdalomnak özvegye;
 S könnyű még reszket szempillánkon,
 De oszlik már a bűvös fátol,
 Szívünk örömmel van tele.

Reám borulsz remegve, titkon;
 A vágy ott reszket ajkaidon.
 Künn az éj bontja szárnyait,
 Fenn bujdosó csillagfény lángol
 S szegény szívünk reszketve vágytól,
 Boldog tavaszról álmodik.

II.

A kandallónál üldögélve,
 Öledbe hajtom fejemet,
 Oh van-e boldogabb én nálam?
 Van-e, kit hive egy szeret?!

S míg csókban fürdik nemes ajkad,
 Elgondolom te jó, te szent:
 Mi más lesz, ha egy piczi gyermek
 Játsszik közöttünk ide bent!

Lévay Sándor.

Erzsi lovagjai.

(Beszélyke.)

Irta: Prém József.

I.

Hárman voltak. A szép, szellemes Erzsi
 válogathatott volna köztük, de szíve már
 rég le volt kötve. A nyalka Dénesy Aladár
 szentül hitte, hogy ő a választott, Berényi
 Imrénének álmában nem jutott volna eszébe,

Rövid idő alatt nagy haladást tettünk a jelzett irányban. Ma már alig van vidék vagy nagyobb város, hol egy magyar nyelvű terjesztő egyesület ne buzgólkodnék, mintha csak a régi mulasztásokat sietnénk helyrehozni. Az eddigi statisztikai adatok nyomán, mintegy harmincz négy kultúregylet virágzik hazánkban. Ezen egyesületek között, fiatal ugyan, de leghatalmasabb az „Erdélyi magyar közművelődési egyesület”, mely 1885. évi aug. 31-én alakult meg Kolozsvárott.

(Folyt. köv.)

Vármegyénk közgyűlése.

(Barsvármegye törvényszékének m. h. 28-án tartott közgyűléséből. Folytatás.)

Léva város közönsége a nagyszombat-krakói államot Léva városát vonuló szakaszának gondozása tárgyában a vármegye kir. államépítési hivatalával megkötött szerződését az 1889. évre betérjesztvén, ezen szerződést a közgyűlés jóváhagyta.

Nagy- és Kis-Tőre közönsége kérvényt nyújtott be, megyei közmunkájának a Garam folyó elleni védelemre szükséges fordíthatása iránt. A kérvényben előadottakat a közgyűlés élénk érdeklődéssel megvizsgálván, — mivel a vármegye kir. államépítési hivatalának előterjesztése szerint a Garam folyó kitörésének hátrányai csak Kis-Tőre közönségét sújtják, ezen most nevezett községnek ezen évi természetbeni közmunkáját ezen község Garampart védelmi munkálataira fordíthatni elrendelte.

A lévai kaszinó egyesületnek, — módosított alapszabályai jóváhagyása iránt — a belügyminiszterhez intézett kérvényét, a közgyűlés pártoló ajánlásával felterjeszténi elrendelte.

Beterjesztettek a vármegyei összes alapok, a gyámpénztár és kórházaknak 1888. évi zárszámadásai és mérlegei, — melyek az illető miniszteriumokhoz felterjeszténi rendeltettek.

A községi pénztári kezelés és számvitel módját tárgyzó szabályrendelet egy némely rendelkezése a belügyminiszteriumnak 78858. sz. intézkévényé folytán, — következőleg módosított a közgyűlés által.

A pénztárnok, ha egyáltalán nem bíró is, utalványozás nélkül senkinek nem fogad, sem fizetést nem teljesít. A pénztárnok bírói utalvány nélkül egyáltalán nem, a bíró saját felelősségére is csak sürgősség esetében kisközségekben 10 frtig, nagyközségekben 20 frtig utalványozhat, — oly esetben pedig, midőn a bíró egyáltalán pénzkészlet is, kisközségekben 5 frtig, nagyközségekben 10 frtig teljesíthet fizetést. — Ezen utalványozást, illetőleg fizetést azonban a község képviselő testületének a legközelebb tartandó ülésben bejelenti. — A képviselő testület utalványa nélkül teljesített kiutalások és fizetésekért a bíró személyesen felelős.

A költségvetés a törvényhatósághoz az előző év szeptember hó 1-ig mindig két eredeti példányban terjesztendő fel,

hogy a lány másra gondol, mint ő rá; és Atádi Oszkár a legboldogabb emlékek szívében gondolt eszményképére.

Kinek volt igaz a? No a kérdés egyenes sértés Imrere, hisz ha nem is jelent még meg a hyuenhir, de a rokonság s a legközelebbi ismerősök mind tudták, hogy ő már völegénye is Erzsinek. De hát a lány oly hideg, tartózkodó, — sőt rejtélyes, — ki tudna ellenállni, hogy ne firtassa, hogy hát miképen is áll a három lovag szívügye s nincs-e valami titkos imádó, a ki a völegény háta mögött reménykedik, még pedig nem is alaptalanul.

Egész talánynya vált a hármast ostrom, a mig aztán egy nap furesa felfedezés lepte meg a két kijátszott udvarlót.

Könyves Erzsiek fenyőligete szomszédos Atádi Oszkár sűrű szép parkjával.

Balra a szőlők terültek el. Az igmáudi határ e pontja egész kis paradicsom hírében állt.

Imre és Aladár sétalovaglásuk alkalmával erre vették utjukat. A völegény magába merült s úgy vetélytársa is szóltalanul haladt mellette. Tán mindkettőnek gondolatai Erzsik körül pihentek meg. Messze tévelygő tekintetük mindenütt őt látta; a fenyvesben, hol annyiszor sétáltak vele, a balra elterülő réten, hol virágokat szedtek együtt, s a szederfa-soron, melynek egy padján tán mindketten először szoriták kezét dobogó szívükhöz s önfelédve, rebegték a lány fülébe: szeretem, szeretem! S e padról nevette ki Aladárt hangosan, kegyetlenül.

A mint aztán így elméláztak, hirtelen megpillantották a fenyves liget szélén Erzsit. Hogyan? kit keres ott? És ni ni...

ezek egyik példányát a vármegye visszatartja, másik példányát pedig a községnek visszaküldi.

A zárszámadás a törvényhatósághoz a következő év márczius hó 1-ig terjesztendő fel. — r. t.

Magyar iparosok Kossuth Lajosnál.

Tizenkét iparos indult utnak Olaszországba. Bejárták Velencét, Milanót, Genová és aztán elrándultak Turinba fölkeresték Kossuthot.

A kis társaság jó egészségben, bár a legutóbbi politikai események következtében látszólag lehangelva találta nagy hazánkiát, ki a mélyen meghatótt látogatókat rendkívül barátságos fogadtatásban részesíté.

Az iparviszonyok és az iparos mozgalmak felől tudakozódva, különösen hangsúlyozta azt, hogy a magyar iparosságnak nem kellene társadalmi erejét kicsinyiségre eifecsérelnie, hanem azt nagyobb közgazdasági és iparpolitikai célok érdekében kellene latba vetnie.

Nagy hazánkia ezután könnyed társalgás formájában ugyan, de ékes szólásának még mindig páratlan varázsával nyilatkozott a legutóbbi parlamenti vitákról, a tüntetésekről, Budapest fejlődéséről stb.

Az utcai tüntetésekről szólva megjegyezte, hogy furesa felfogás az az alkotmányosság, mely csak három vagy öt évenként egyszer akarja elismerni a népek azt a jogát, hogy sorsának intézésébe befolyást gyakoroljon. Angliában a nép folyton hallatja helyeslő vagy tiltakozó szavát és ha nálunk nagy ritkán ily alkalmakkor, különben senki által sem helyeseltető kapások fordulnak elő, ez eszébe juttatja Ikarust, midőn a nap melege ennek viaszszárnyait elolvasztotta, milyen döröcség volt azért magát a napot okolni.

A párisi kiállítás ügye kerülvén szőnyegre, majdnem lehetetlennek tartotta volna azt, hogy a magyar kormány az iparosok önkéntes részvétele elé akadályokat gördítsen, mert — eltekintve a tisztán közgazdasági szempontokról — bármely vitális érdekek fűződnek is ez idő szerint Németország szövetségéhez, a francia nemzet hagyományos rokonszenvét eljátszani nem állhat Magyarországnak érdekében.

A látogató társaságot még az a kitüntetés érte, hogy Kossuth mindnyájukat meghívta az nap vacsorára, melyen nővére, Ruttkayné asszony a legszeretreméltóbb magyar vendégszeretettel vitte a háziasszonyi tisztet.

Ez emlékezetes estében nagy hazánkiának szívélyes figyelme és fesztelen társalgása nem csoda, ha annyira elragadta az iparos zárandókat, hogy az elbucuzás késő 11 órakor a legmeghatóbb jelenetek közt történt.

Budapest, 1889. április 5.

A véderő-törv.-jav. összes paragrafusait tárgyalták már és szerdán a harmadszori felolvasás után a többség megint elfogadta,

ott a park szélén Oszkár áll. Ah, lám, tehát titkos találkozó.

Nem telet bele három perc és Erzsik átfonta karjaival szerencsés lovagját. No ez határozott színváltás volt. E fölött már semmi kétség nem foroghat fűnn. A lány tehát választott. Aladár is, Imre is vereséget szenvedett.

A meglepett Aladárt a csalódás és káröröm kinos kacajra fakasztá. Nevetnie kellett a csuffá tett völegény hüledező arcza láttára; s aztán oda léptetett sorsához és kezét szoritott vele... Testvérek a kudarcban.

Imre még az nap nagy körutra indult birtokaira. Aladár pedig még este bosszút szomjuhozva felkereste a győzelmes vetélytársát.

II.

Oszkár sejtette, mi járatban van Aladár s ő maga kezdte tisztázni a helyzetet.

— Meguntam ezt a szembekötődőt, — mondá türelmetlenül. Vessünk véget neki. Én rendelkezésre állok.

— Ugy látszik, egyetértünk.

Oszkár e szavakra összehuzta szemöldökeit. Egy pillanatig habozott, aztán így szól.

— És mégis! Engedje, hogy egyet-mást elmondjak, mielőtt én is, ön is fegyverrel vivjük ki jogunkat e leányhoz, a ki egy harmadiknak a menyasszonya. Mert hát különös egy helyzet mindhármunkra. S meglehet, mire végéhez ér történetem, ön másképp fog itélni.

— Kíváncsi vagyok rá.

Oszkár a szemközti pamlagon foglalt helyet s elmondá szerelme viszontagságait.

— Erzsik már gyermekkorától fogva nekem volt szánva. Ritkán jöttem haza

mint az már előre bizonyos volt. Az ellenzék támadásait tehát meghusultaknak lehetne tekinteni, de egészben véve még sem voltak teljesen eredménytelenek, mert a kormány kénytelen volt belátni, hogy az ellenzék háta megett a nemzet, a magyar nép áll, — kénytelen volt belátni, hogy ily viszonyok között a többség daczára sem tarthatja meg jelenlegi álláspontját, kénytelen volt a kabinet-kérdést felvetni s a királyi paláttal takarózni, kénytelen volt, hogy az állásukban és tekintélyükben megingatott minisztereket lemondásra bírja és most pedig kénytelen saját híveinek mellőzésével szabadabb gondolkozású férfiaknak proponálni a gazda nélkül maradt miniszteri tárczákat. — Ez a helyzet a szavazás után. Tényleg ugyan a kormány, de erkölcsileg az ellenzék győzött.

A képviselőház most már a vaskapuszabályozásáról szóló törvényjavaslatot tárgyalja. Az előbbi törvényjavaslatot már a főrendiházhoz áttették tárgyalás és elfogadás végett. És a tüntetésekből nem maradt más, mint azoknak emléke, a sok bűnvádi per, melyet a rendőrség vádja folytán egyesek ellen a kir. törvényszék tett folyamatba, és ama számos interpelláció, melyet a miniszterelnökhöz, mint a kormánypárt vezéréhez intéztek egyes képviselők. Őriási izgatottságot keltett Kaas Ivor br. interpellációja, mely súlyos vádat emel a kormánypárt ellen. A kormánypárt ugyanis Hocktól a szili kerület képviselőjétől a neki választási célokra adott 3000 frtől revolvált vett, melyet — miután Hock a vita tárgyát képező paragrafusok felett aggodalmát fejezte ki s ezt választóival is tudatta, — a kormány behajtandónak vélt azon esetre, ha Hock csakugyan a javaslat ellen szavazna. De ő mellette szavazott meggyőződése daczára is, és az ügy annyiban maradt. — Minthogy azonban Hocknak választóitól intézett levele időközben nyilvánosságra jutott, e botrányos eset miatt Kaas interpellációját intézett a miniszterelnökhöz, ki természetesen tagadta, de e tagadás inkább beismerés volt. — Hock pártja e miatt ülést tartott és eljárása felett rosszaságát fejezte ki, mely nem annyira az eljárásért, mint a fecsegésért volt. Most Visy ennek ellenében az állította, hogy a balpártnak is van ily ezéla pénztára, a mely vádat azonban az ősz Irányi pártja nevében méltóságteljesen utasított vissza.

A párisi kiállításra készülőket elhatározták, hogy utjukat Turinon keresztül veszik, hogy Kossuth Lajost az életben még egyszer láthassák. Hiszen a megagott számítottnek fél lába sirban van már, s nem bizonyos, hogy látja e még a jövő esztendő. Az ifjuság is magáéva tette az eszmét s szintén fog tisztelgő küldöttséget indítani Kossuthoz. A párisi ifjak nagy európai ifjusági-congressust terveznek, a melyről természetesen a magyarok sem fognak hiányozni; mint legutóbb értesültem, az ifjak nagy számmal fogják a kiállítást megnézni és e célból egy ifjusági bizottság is fog szerveztetni.

Hanem Boulanger be sem várva a kiállítás megnyitását, megugrott. A diplomaták eleinte nem akarták hinni, minthogy saját párthivei közül is csak a legbeavatot-

Bécsből, hol tanulmányaimat folytattam, de valahányszor viszontláttam — szivemben a szerelem egyre édesebb és mélyebb lett... Egy nap szomorú hír lepett meg. Könyves Gábort nagy csapás érte. Vagyonnának nagy részét elveszté; a másik részt is csak nehezen lehetett megmenteni. A segélyt Imre adta, a ki személyesen vette át az ügyek rendezését s csakhamar kedvező fordulat állt be. A távolban csak örülni tudtam e szerencsének; de a szerencse okozója sok álmatlan éjt szerzett nekem.

Meguntam, hogy Erzsik naponként felejt s a ház új tagja iránt érdeklődik, ki eltréfált vele s kierőszakolta a lány bizalmát.

Féltékenységtől gyötörve siettem haza. És itthon mit kellett hallanom? A szomszédok nagy érdeklődéssel ujságotlák, hogy Könyvesék ugyancsak tisztelik Imrét s a leány szereti őt.

— Csak egyszer beszélhettem négy szemközt Erzsikével. Nem vontam felelősségre, mert megelőzött. Elmondta nekem, ne hederitsek a pletykára. Ő szeret és örökké fog szeretni. A legboldogabb embernek tartottam magam... De vajjon joggal-e? Hisz az apa s az anya is teljesen meghidegültek irántam s ugyancsak furesa arczezal fogadnának, ha mint kérő toppannék be... Kénytelen voltam elutazni. Mit játszom a toakodó szerepét ott, a hol elvesztettem minden jogomat? Megverekedjem Imrével s hozzak bajt az egész családra? Aztán nem felejt-e el a távolban az a fiatal lány?... Belemerültem a kalandokba, játsztam az érzékletlen, hazudtam szerelmet s most már én akartam elfelejteni Erzsit.

Egy nap levelet kaptam Bécsbe. Ő irt. Szeretreméltón megpirongat távol

tabbak tudták. De Monsból és Brüsszelből érkezett táviratok megerősítik a hírt. Ő maga úgy nyilatkozott, hogy addig nem tér vissza, míg a francia-országi választások be nem fejeződnek. — Hát hiszen ő is csak ember, nem csoda ha félti az irháját.

Hanem annál nagyobb bajuk van a hollandoknak, azt vették észre, hogy a királyuk nem egészen uralkodásra alkalmas, mert a szénája nem a legjobb rendben van, ennél fogva a regensséget életbe léptették.

Fővárosi levelező.

Különfélék.

— **Műkedvelői előadások.** A műkedvelők társulata — mint örömmel értesülünk — megalakult városunkban, hogy szini előadásaival nehány kedves és szórakoztató estét szerezzen közönségünknek és gyámoltól járuljon a Stefánia-árvaház és az önk. tüztöltő-egylet felségélyezéséhez. — Előadandó darabokul ki vannak szemelve: „Nőudvarlás,” „Hol a férj?” „Kukli predikációk,” — egy felvonásos, továbbá: „A nőuralom” és a „Házások” 3 felvonásos vígjátékok. — Az előadások az Oroszlán-fogadó nagytermében április hó 27-én, május 4-én és 11-én lesznek megtartva. Helyárak: ülőhely 1 frt 50 kr.; állóhely 1 frt.

— **Letört virág.** A halál rideg keze mely és nagy fájdalommal sújtá Rónay Gusztáv honvéd-őrnagyot és nejét született K r e m p l e r Alma urnót, midőn forrón szeretett, kedves leányukat, Paulát, f. hó 4-én, 7 éves korában ragadta ki a szerető jó szülők gondos karjai közül. A kesergő szülők mely bánatát enyhítse némileg azon tudat, hogy fájdalomukban őszintén osztoznak a legszelebb körben. — Az Isten angyala örködjék az elszállott kedves halott banyai felett!

— **Vetéseink állása.** A Duna balpartján a vetések majdnem mindenütt jól teleltek ki, már többnyire zöldülni kezdenek; a fagyok — aránylag csak igen kevés kárt tettek bennük — a később vetett buzának ártottak legtöbbet, míg a korábban kelt buza, de különösen a rozs hibátlan. Az ország többi vidékén helyely-közzel megrikult a vetés; itt-ott ki is fagyott. Erdélyben a vetések leggyengébbek, hol a vékony hótakaró s az egerek pusztítása miatt a vetések foltosak. A tavaszi munkákat is megkezdették már s néhol jól előre is haladtak ugyan, de a legutóbb beállott eszések miatt ismét szünetelnek.

— **Magyar nyelvtanítás** czim alatt D e m e Károly az ar.-maróthi felső leányiskola igazgatója igen jeles művet adott ki, melyben a szerző kivált a magyar nyelvtanítás módjával, hiányaival, akadályaival foglalkozik behatóan, alaposan és érdekesen. A szakavatott tollra valló munkát, mely a nyelvtanításunk terén érezhető irt van hivatva betölteni, a legmelegebben ajánlhatjuk nemcsak a tanárok-, tanítók- és mindazoknak, kik a magyar nyelvet tanítják és tanulják, hanem azoknak is, kik bármely nyelvet tanulnak, mert a más nyelvet foglalkozó is sokat tanulhat ezen mű-

maradásomért s lelkemre köti, hogy minél előbb jöjjenek haza. Kitérő feleletet adtam. De hát nem az ellenkező hatást okozza-e az ilyen válasz? Jött a második levél is. Jöjjenek, jöjjenek és jöjjenek!... Mit felelhettem? Megint csak barátságosan ütöttem el a kérdést. A szivem majd megszakadt a fájdalomtól, de nem tehettem másképp...

A farsangon, egy kellemetlen, erőshavas délutánon vendégek érkeztek hozzám. Könyves Gáborné volt lányával. Beköszöntött a válságos óra. Az anya nyájasan megpirongatott, hogy egy bálban sem volt szerencsésük találkozni velem s kísért, hogy az egész bécsi farsangolás Erzsik terve és műve volt. Megijedtem, a mint kissé halvány s most a várva várt örömtől sugárzó arczezal láttam. Ha levelei nem voltak elég erősek: ez arcznak már nem leszek képes ellenállni. A lány csakhamar csupa élet, csupa öröm, csupa szerelem lett ismét. Éreztem, hogy szeret, mélyen és szenvedélyvel. Én pedig harezot vittem önmagammal: mi lesz a vége e játéknak? Ha Könyvesné el is jött hozzám, nem azért jött, hogy Erzsik nekem adja! És mégis — oh, milyen bájos e lány és mennyire ragaszkodik hozzám, az én vergődő, habozó, gyáva szivemhez.

Másnap a mint hozzájuk megyek, ott találom Imrét. Eljött utánuk Bécsbe. Oh, mint gyűlöltem, hogy újra láttam!... És határozottan is rögtön, az első perczben!... Lementem velük haza, Igmádra, meglátom, nem vivom-e ki a lányt az apai zsarnokság és a völegény féltékenysége daczára? Volt annyi előre látásom, hogy csak akkor mentem el látogatóba Könyvesékhez, a mikor e két ellenfelem nem volt otthon. Imre

ből, a mit saját tanulmányai terén sikerrel alkalmazhat. A mű 81 lapra terjed s kapható Pozsonyban Stampfel Károly kiadónál és a szerzőnél. Ara: 60 kr.

Léva város küldöttsége Bpsten. Városunk képviselőtestülete, — mint mult számunkban is érintettük — kebeléből egy bizottságot küldött ki a vallás- és közoktatási miniszteriumhoz a gimnázium ügyének végleges rendezése czéljából; egyuttal tisztelt ebizottság a honvédelmi miniszternél is, kitől felvilágosítást nyert a keretrendszer életbeléptetésére nézve. — A küldöttség, — melyet K o n k o l y Sándor kerületünk szeretve tisztelt országgyűlési képviselője kalauzolt — meleg fogadtatásban részesült s megnyugtatót nyert ügyeink sikeres megoldására nézve. — A küldöttségben Mácsay Lukács polgármester vezetése mellett résztvettek: Belesák László, Csekey Vilmos, Huberth Vilmos, Holló Sándor, Levatic Gusztáv és Medveczky Sándor városi képviselők. — Fogadják a közzé emelésének czéljából tett szives farradozásukért városunk közönségének elismerését.

Hymen. Rosznáky Béla nyug. állományu m. kir. honvéd főhadnagy N. Kálnán f. hó 2-án vezette oltárhoz Andrákovits Vilma kisasszonyt. — Tartós boldogság koszorúzza frigyüket.

A bars megyei casino egylet Ar. Maróthon 1889. évi április hó 6-án társasestélyt rendezett, melynek műsora volt: 1. „Hymnusz“ Erődy Dánieltől, szavalta Benkovits Irma. 2. „A levél.“ Magánjelenet, írta Gabányi, előadta Máriaassy Sarolta. 3. „Déli-báb regéje“ írta Csapó Péter, előadta a szerző. 4. „Elfrida.“ Költői elbeszélés Arany Lászlótól, előadta Vojtek Aranka. 5. „Desperát ur.“ Monolog. Jules de Markhold után írta Gabányi, előadta Nedeczky Vincze.

A majusi előléptetések a honvédségnél ez idén nem lesznek oly terjelemtűek, mint eredetileg tervezték és mint sokan várják. E kedvezőtlen körülmény, mely általában lehangolóan fog hatni a tisztikarra, mint a „K. L.“ írja, a véderő-javaslat hosszúra nyult tárgyalásának a kifolyása, a mi azt vonta maga után, hogy a honvédelmi törvényjavaslat csak husvét után kerülhet a képviselőházban tárgyalás alá.

Hymen Dr. Feleki Lajos lévai ügyvéd e napokban kelt egybe M a n d e l Sándor kedves leányával, A m á l i á v a l Nagy-Szombatban.

Iparügyekben hozott elvi határozatok. A földművelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterium legközelebb a következő elvi jelentőségű határozatokat mondotta ki: 1. Az iparossegéd tetteles bántalmazása nem ipari, hanem rendőri kihágást, esetleg a büntető törvénybe ütköző súlyosabb beszámítása büntető cselekményt képez. 2. Az üzlet részére bizonyos címnek választása, ha különben rendőri tekintetben kifogás alá nem esik, hatósági beavatkozás tárgyát nem képezi. 3. Allandó üzleti helyül az ipartörvény 45. §-a szerint szétszedhető sátor is szolgálhat.

azonban gyanakodott s bár kerültem az összeütközést, nem lehetett elkerülni.

Szokásom ellenére egy vasárnap délután felmentem a kaszinóba. Ott volt a vetélytárs is. Azonnal megláttam, hogy valami forr benne és távozni akartam.

— Oh, te mégy, kedvesem? — kérde gunyosan.

— A mint látod!

— Szabad kérdenem, hová? ... Erzsi otthon van!

— Sohase kértelek, hogy nekem inaszkodjál!

— No, no, — de mikor tudom, hogy otthon van. Bolondnak nevezlek, ha azt a jó alkalmat fel nem használod. Hát nézz rám, nem vagyok-e most itt? Könyves síncs most otthon. Siess kedvesem, ez a legkedvezőbb óra. De ne soká késsél, mert én nem soká maradok, már pedig azt ne igen ohajtsd, hogy ott találjalak. Mi?

Több nem kellett. Másnap megvittünk. Sebesült karral hagytam ott a küzdőtér.

Imre pedig vasárnap hivatalosan megkérte a lányt — s a szülők vejüknek fogadták.

Mennyi küzdelembe került ez! Mennyi könyhullt, a míg a vasakaratu apa s az ingadozó anya rábeszélés s fenyegetés által kényszeríték, hogy a lány igent mondjon. Ezalatt a sebláz szakgatta testemet, lekem pedig megtört ama gondolatra, hogy ez még nem a legnagyobb kin. Hisz a völegény sürgette az esküvőt és sürgeti most is, készül rá, a míg én és Erzsi titkon találkozzunk ott a liget végén s örök hűséget esküszünk naponta egymásnak. Csak

A salgótarjáni köszönbánya részvénytársaság a mult esztendőben 5.932.141. métermázsaszenet termelt és 1888-ban 889065 métermázsával többet adott el, mint az előző évben. A társulat nyeresége a mult évben: 328413 frt 63 kr, és ehez képest osztalékul 15%-ot fizet.

A harmadik milliárd. Franciaország költségvetése elérte már a harmadik milliárdot. Az 1890-iki költségvetés ugyanis 3.048.270.778 frank kiadást mutat fel. A hiány mindössze 201.842 frank. Ilyen nagy budgetje nincs egy európai államnak sem.

Azok a sajtóhibák! Az ideges olvasókat, kik rettenetesen boszankodnak a hírlapok sajtóhibáiban, ezekkel iparkodunk valahogy megbékéltetni. Nem könnyű dolog meghatározni, hogy ki az oka tulajdonképpen a sajtóhibáknak? S tulajdonképpen nem csinálja a sajtóhibákat, mint valami láthatatlan szellem, aki megzavarja a szedőgyerekeket, a szedők, tördelők, nyomdászok, korrektorok, faktorok, autorok, redaktorok és mindenféle „torok“ fejét; az a kis kobold, aki megengedi, hogy a tisztá buza között megnőjön a konkoly is, pedig azt nem vetették. A sajtóhiba olyan természeti jelenség, mint a jégeső, olyan hatalom, mint a villám s olyan elmaradhatlan, mint a betegség; az emberi dolgok tökéletlenségéből gyökerezik és az emberi test gyengeségéből táplálkozik. Hogy ne legyen sajtóhiba, ahhoz a következő feltételek szükségesek: 1-ször is a szerző jól írja le azt, amit gondolt; 2. olvashatólag is írja le; 3. a szedőszekrény minden rekeszében az a betű legyen, aminek lennie kell; 4. a szedő a helyes betűt fogja meg a szedésnél; 5. helyesen rakja be a „vinkli“-be; 6. a korrektor jól olvassa le a kéziratot; 7. jól is javítsa azt ki; 8. a szedő az első korrekturet jól elvégezze; 9. a revisor jól olvassa le a levonatot; 10. a szedő jól kiigazítsa a revisió hibáit; 11-szer még számos ilyen kis feltétel teljesüljön a legszerencsésebben. S minekutána egy nyomtatott íven több ezer betű van, az ilyen kis feltételeknek több ezerszer kell előfordulni egy lapnál, hogy a tisztelt ideges előfizető ur vagy hölgy reggeli kávéja mellé teljesen sajtóhibátlan lapot kapjon.

Csilagjárás áprilisban. Az év legszeszélyesebb hónapjában, a mely e héten csakugyan annak bizonyult, mindent hozva reánk, csak tavaszi napot nem, — a csillagok megmaradnak békés házirendben s járásuk semmi különöset nem mutat. A nap 1-jén reggel 5 óra 40 perczkor kelt, de aligha volt ember, aki látta a komor felhőkkel telt égen, — és nyugodott 6 óra 28 perczkor. A hó végeig a nappal hossza 1 óra 32 perczet nő s 30-án reggel 4 óra 48 perczkor kel és este 7 óra 8 perczkor nyugszik. A bojgók a szokott időben kelnek és nyugosznak.

RÖVID HIREK. — Esztergomban még e hónapban megkezdik a leányárvaház építését, a melyre a bíborker-hercegrímás 100.000 frtot ajándékozott. — **A kiralyi főügyesség** sajtópert indított a „Budapest“ című napilap ellen, egy a 25-dik §. megszavazása alkalmából irt czikk miatt. — **Aczéltollakból** jelenleg mintegy 5 millió darabot fogyasztanak el naponkint, melyek

bennem bizik, csak tölem várja a szabadságot és én nem is hagytam eserbe. De elhagyhatnám-e őt, a ki rég megunta és meggyűlölte azt, a kinek el van jegyezve és kiolthatatlan lángjai szereti azt, a kit atyja nem fogad házába.

Im, itt időzöm e helyen a nélkül, hogy tudnám, mit tegyek? Csak azt tudom, hogy Erzsinek az enyémnek kell lenni! Ez oly bizonyos, amint, hogy én vagy ön vagy a völegény szeretjük őt!

Mert hát, hárman szeretjük hahaha! Ön is föllép a küzdőterre, mint Bpestről frissen érkezett udvarló. Beleszeret a lányba a nélkül, hogy tudná: mily viszonyok fözt él? mi lesz fellépésének vége? Belement a hínárba — és most, mint vetélytársak állunk szemközt. Mit tegyünk hát?

Oszkár felkelt, végig ment a szobán.

III.

A vendég, a ki felelősségre vonni jött: szótlannul ült. Némán hallgatta végig Oszkár s most szégyenkezett. Oh mert Aladár nem biába idealista hírében áll. Barátjai gunnyal mondják, hogy az önzetlenség, melyet e század száműzött, az ő nagy, mely szívében keresett és talált menedéket. Meg is hatotta a háziur nyugodt, szép lelke. Hisz minden szava nemességet, higgadtságot árult el. Lehetséges volt-e — hogy foglyává ne legyen a ritka igazszívűségnek? Küzdeni akart e nemes vetélytárs ellen, jogtalanul, nevetséges módon! Elégtételt követelni jött oly emberhez, a ki Erzsit szerenvedett s a ki lemondott róla, csupán azért, mert boldogságát akarta. Aztán szembeszállt érte ellenfelével s most sem fél senkitől. Verekedhetett-e vele Aladár, ő ez elbizako-

sulya 60 mázsa. — **Nagy szaporaság.** Esztergomban e napokban halt meg Weisz Bernát gabonakereskedő, kinek két feleségétől harminczkét élő gyermeke maradt. — **A képviselőház** husvétü szünideje a jövő héten, 12-én vagy 13-án kezdődik. — **Az ideai sorozás,** mint most már körülbelül megállapítható, május elején fog megtörténni. — **Pozsonyban** az elhunyt Mergl helyére a városi közgyűlés egyhangulag Dröxler Gusztáv alpolgármestert választotta meg polgármesternek. — **A bécsi sörgyárak** tavaly összesen 12 $\frac{1}{2}$ millió hektoliter sört gyártottak és azt egy negyed millió kivételével, mely kivételre került, meg is ittak. — **A hadügyminis:ter** legutóbbi jelentése szerint a közös hadsereg összes loállománya 54,975 darab.

APROSÁGOK.

— Rovatvezető Z u h a n y.

Az ártatlan. Egy hídön mennek át Elemér és Gizella; midőn átérnek rajta, Elemér nagy merészen azt mondja: — Gizella kisasszony, önnek meg kell fizetni a vámot azért, hogy a hídön átjött. — Milyen legyen az a váom? kérde Gizella ártatlanul. — Elemér szó nélkül megeskölja. Gizella kisasszony elpirul, de nem szól semmit; pár percz mulva azonban megjegyzi: — Talán újra átmehtének azon a hídön?

A borju. Vendég: Kedves Szabó ur, az ön korcsmája kitűnő, mindig tele van. Csakugyan ez az üzlet önnek valóságos fejsz teher. — K o r c s m á r o s: Igen, ha a diák fiam nem volna; de ő a borju, a ki mindig elszopja a tejet!

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Köszönet-nyilvánítás.

I.

A lévai kath. legényegyesületet megalakulása óta czélja elérésében városunk két tekintélyes pénzintézete évenkint pénzbeli adományokkal segítette. Jelen évben is a takarékpénztár 50 frt., a takaré- és hitelintézet 25 frt. segélyt kegyeskedtek szerény egyesületünknek adományozni.

Fogadják a nemeslekkü pénzintézetek kegyes adományaikért az egyesület nevében hálás köszönetemet.

Léván, 1889. április hó 3-án.

Báthy László,

a lévai kath. legényegyesület elnöke.

II.

A „lévai takaré- és hitelintézet“ közgyűlése az önkéntes tüzőltó-egyletnek 50 frtot kegyeskedett adományozni, melyért fogadja az egylet leghalásabb köszönetét.

Léva, 1889. április hó 5-én.

Ehrenfeld Mór,

pénztárnok.

III.

A „lévai tak. és hitelintézet“ tek. közgyűlése a lévai izraelita jótékony nő-egylet részére 25 frtyi segélyt kegyeskedett megszavazni, mely adományért kedves kötelességemnek tartom az egylet nevében hálás köszönetemet nyilvánítani.

Léva, 1889. ápril. 5.

Pólya Józsefné,

az egylet elnöke.

IV.

A „Lévai tak. és hitelintézet“ közgyűlése az 1888-iki üzleti évr nyereseményéből a „Stefánia-árvaház“ javára 100 frtot

dott fővárosi lovag, a ki vaktában udvarol, féltékenyekedik és számon kér?

A míg töprengett, Oszkár az ablaknál állt s kitekintett. Most hozzá lépett s nyugodtan szólt.

— Uram, elbeszéltem önnek, a mi szívenem fekküdt. Meglehet, hogy ez inkább eszélyes, mint hősies eljárás, mert hát a kard és pisztoly mindig ékebben szól, mint a nyelv; de a becsület ugy kívánta, hogy előbb felvilágosítsam önt Erzsi helyzete felett.

— Az én feleletem csak két szó lehet — mondá megindultan Aladár — lemondok az ön imádottjáról!

Oszkár meglepetve nézett Aladár szemébe. Ez pedig folytató:

— Legyünk barátok s törekedjünk együttesen arra, hogy boldoggá tegyük őt. — Egyedüli vigaszom az életben az lesz, hogy Imre, a gyűlölt ember, ne kapja meg.

— Nemes szív szava ez, — mondá Oszkár. Köszönöm! Nem az én, de az imádott lány nevében.

— És most kössünk véd- és dacszöveget. Tudd meg, Imre mindennek a nyomára jött. Meg kell előzőnd őt. De bízd rám, én megszerzem számodra Erzsit. Meg én.

És nem telt bele három nap, hogy Aladár, a megengesztelt vetélytárs megszöktette ideálját Oszkár számára, a kitől fegyverrel akarta elragadni, ráadásul pedig meg is verekedett Imrével, a kitől oly érdekes vágást kapott a homlokára, melynek seborradását ma is büszkén viseli.

kegyeskedett megszavazni. Midőn ezen adományt nyugtatom, egyuttal a jó ügy nevében hálás köszönetet mondok az intézetnek.

Léván, 1889. ápril 6-án.

Szakmáry Endre,

pénztárnok.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Jokai Mór újabb regényeinek Révai testvérek kiadásában (Budapest, IV. ker., váci-utca 1.) megjelenő füzetekből megkaptuk a 85. és 86. füzeteket illetve a legújabb megindult „A lélekidomár“ című regényből a 8. és 9. füzeteket. E füzetek elragadóan szép tartalmából legyen elég „A két hajó“ című fejezetet kiemelni, mely oly remek jeleneteket tár elénk, hogy azt sem tudjuk, a tenger fenségének leírása, avagy Láudorynak, a lélekidomárnak merengése a sebb, klasszikusabb-e, azt sem tudjuk, a távozó, avagy az érkező hajót kisérjük-e nagyobb figyelemmel. És a katasztrófa leírása, a mint a hajó süllyed, a mint annak az ezer embernek a halálordítása, melyben utolsó lélekzetét kiadja, megzendült ott a vízek mélységében, hogy az egész tenger, mint valami óriási hangszer, visszhangzott bele: ez volt aztán a dal!...

Mindenestre igen életrevaló eszme volt Révai testvéreké, hogy a legnagyobb magyar író műveit ezekben füzetes kiadásra és füzetek reudkiváli oleső ára (20 kr.) által mindenkinek megszereshetővé teszik. Előfizetés czéljából legjobb Nyitrai és Társa könyvkereskedéséhez Léván fordulni.

Lévai piaczi árak.

Rovatvezető: K ó n y a József, városkapitány.

Buza: m.-mázsánként 6 frt 20 kr, 6 frt. 60 kr. Kétszeres 5 frt 10 kr, 5 frt 30 kr. Rózs 5 frt. — kr. 5 frt 20 kr. Arpa 6 frt — kr, 6 frt 50 kr. Zab 5 frt. 20 kr, 5 frt. 60 kr. Kukoricza 4 frt. 40 kr, 4 frt 80 kr. Bab 6 frt 50 kr, 7 frt. — kr. Lencse 6 frt 80 kr. 7 frt 20 kr. Köles 4 frt. 4 frt 50 kr.

Nyiltér.

I.

Farbige Seidenstoffe von 60 kr. bis fl. 7.65 p. Meter — glatt und gemustert (circa 2500 versch. Farben und Dessins.) **Gestreifte und karrirte Seidenstoffe von 80 kr. bis fl. 6.35 p. Met.** — (ca. 650 versch. Dess.) — vers. roben- und stückweise porto- und zollfrei das Fabrik-Depot **G. Henneberg** (K. u. K. Hofliefer. Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto.

II.

Miként csalják a közönséget. Innichen, Tirol. Több éven át annyit szenvedtem arheumatizmusban, hogy utóljára is ágyban fekvő beteg lettem. Orvosi gyógykezelés nem szerzett enyhülést. Ekkor elhatároztam magam Brandt Richard gyógyszerésznek svajeci labdacsaioh folyamodni és őszintén be kell vallanom, hogy ennek használatától egészésem ismét helyreállott; e labdacsoknak köszönhetem, hogy még élek. Meg kell azonban említenem, hogy míg én a valódi svajeci labdacsoknak birtokába jutottam, számtalanszor utánzótt készítményekkel szedtek reá, melyek oly rosszak voltak, hogy semmi hatást elő nem idéztek. Azért a svajeci labdacsook vételénél ilyen csalatatások ellen a legnagyobb elovigyázattal kell eljárni. Tisztelettel Leiter Alajos, bérkocsis. (Aláírás hitelesítve.) — Legyünk óvatosak a Brandt Richard-féle svajeci labdacsokkal és utánzatot el ne fogadjuk.

III.

Budapesti Hirlap.

(Szerkesztők és lap tulajdonosok: Csukási József és Rákosi Jenő.)

A „Budapesti Hirlap“ a lefolyt hetek politikai viharában, küzdelmeiben jobban bebizonyította, mint valaha, hogy merészen lobogtatott zászlaján ez az egyetlen jelszó áll: **magyarság.** Lángoló szavatai, melyeket napról-napra kibocsátott, élénk viszhangot keltettek az országban, s fokozták a „Budapesti Hirlap“ népszerűségét; elterjedtségét pedig eddig páratlan fokra emelték. A „Budapesti Hirlap“ máris olvasói közt találja az ország legkiválóbb intelligenciáját, mely megértette, hogy e lapban a magyar nemzeti politika nyer legpregnansabb kifejezést. A „Budapesti Hirlap“ sikerének egyéb tényezői a régiek maradnak: s kitűnően szervezett szerkesztőség, s a közönségnek gyors és hű kiszolgálása, tekintet nélkül a költségekre. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény fölül rendes levelezőn kívül saját külön tudósító értesít közvetlenül; a távirati szolgálat immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hirlap“ arról rögtön ne adjon hí és kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hirlap“ politikai cikkeket Kaas Ivor báró, Rákosi Jenő, Grünwald Béla, Balogh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal niven a lap független, magyar, pártterdek nem, csak nemzeti érdekeket ismerő szellemehez. **Politikai hírei** széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsíró jegyzetek alapján szerkeszti s az **üles külsőségeit vidám csevegésekben tárgyalja.** Magyarország politikai és közéleté fel távirati értesülésekkel látanak el rendes levelezés, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községekben is bír a lap. Európa összes metropolisáiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik ugy az ott történő eseményeket, mint az elektromos dróton adó futó híreket rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendes tudósítók kívül minden fontosabb esemény fölül a szerkesztőség külön kiküldetésű tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hirlap“ e célokra havonkint oly összeget fordít, mint a mennyi előzőt 10 évvel még egy hirlap egész költségvetése volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a **legjobb, leggyorsabb értesítő** organuma a sajtónak. A „Budapesti Hirlap“ **Tárcarovata** a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A **közgazdasági rovatban** a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szükséges. A **regénycsarnokban** csak kiváló írók legújabb műveit közzöljük. — Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, felévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy hóra 1 frt 20 kr. Az előfizetésektől vidékről legelőszörírtben postautalványnyal eszközölhetők következők czim alatt: A „Budapesti Hirlap“ **kiadó-hivatalának, IV. kerület, kalap-utca 16. szám.**

E rovatban minden szó egy-szeri beiktatása 3 krba ke-rül: bélyeg-díjban — a la-kás megjelölése mellett — fizetendő minden egyszeri beiktatásért 37 kr.

KIS HIRDETÉSEK.

Hirdetésekre bővebb felvilá-gosítást Nyitrai és Társa kiadóczég ad, ki levélbeli tudakozódásra póstabélyeg beküldése mellett azonnal válaszol.

PÉNZT

sorsjegyekre, értékpapirokra, zálogjegyekre, vidéki takarékpénztári részvényekre, takarékpénztári betét-könyvecskékre, takarékpénztáraknál elzalogosított értékpapirokrol szóló letétjegyekre, arany és ezüst pénzneműekre bármily összegig olcsón ad

LÖRY J. banküzlete

Budapest, Hatvani-utca 17. szám.

Tudomására hozom a nagyérdemű közönségnek, hogy f. hó 14-től kezdve 8—10 napi tartózkodásra Budapestre Lévára jövök, mely idő alatt minden a fogászat körébe eső ügyben a nagyérdemű közönség rendelkezésére állok. — Foghuzást, fogtisztítást, fogtömést (arany, ezüst, amalgam, cement anyagokkal) fogak visszahelye-zését és műfogak vagy fogsorok készítését

jótállás mellett

mérsékelt áron eszközölök.

Rendelési hely: „Oroslán”-fogadó földszint 2. ajtó alatt.
Rendelési idő: 10—12 d. e. és 3—1/2-ig d. u.

Miően magam a nagyérdemű közönség jóindulatába ajánlom, vagyok Budapest, 1889. április 2.

tisztelettel
MÉSZÁROS GYÖZŐ,
fogorvos.

Női divatárunk.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy divatáru üzletemnek tavaszi kiegészítése már megérkezett.

Dus választéka van raktáromon: a legújabb divatu

női kalapoknak;

berlini, párizsi minták szerint készített menyasszonyi fáty-loknak és koszorúknak, ravatalra szánt szalagok- és koszo-rukkal is a legjutányosabb árak mellett szolgálhatok.

Léván 1889. április 6.

Kitünő tisztelettel
Bende Vinczéné,
női divatárunk üzlete.

HUSVÉTI AJÁNDÉK!

Új diszes imakönyvek

finom bőr és hársnykötésben nagy választékban kaphatók

NYITRAI és TÁRSA könyvkereskedésében Léván.

Megjelentek és ugyanott kaphatók:

A SZÉP MARY, írta Verus. Mayerling 30. 4-ik kiadása Vetsera báróné fény-nyomatu arcképpel. Az érdekes tartalomról álljon itt: A Baltazziék, a Vetsera család, a szép Mary, az utolsó napok, Rudolf és Mary, a két holttest, Mary temetése, a nyilvánosság nem szánt jegyzőkönyv stb.
Ára 60 kr.

PARLAMENTARIZMUSUNK VESZEDELME.

Őszinte szó Apponyi Albert grófról. Írta Spectator. Ára 60 kr.

3439. 1888. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. bíróság, mint tlkvi hatóság köz-hírré teszi, hogy a bars megyei betegápolási alap vég-re-hajtatónak Góra András zelizi lakos végrehajtást szenvedő elleni 15 frt 30 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében egy a végrehajtást szenvedő Góra András valamint a társtulajdonos Góra, szül. Dóka Sára özvegy, Góra Balázs, Góra Erzsébet és kk. Góra Esz-ternek a zelizi 161 sz. tjkben A I 1—2 sorsz. alatt felvett fekvőségükre és a 160. összeírásai száma lakhá-zokra az árverést 492 frt 80 krban ezennel megáll. ki-kiált. árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt in-gatlanok a z 1889 apr. 26-án d. e. 10 órakor Zeliz köz-ségben a bíró házában megtartandó nyilvános árveresen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatul fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 49 forint 28 kr. készpénz-ben, vagy az 1881. LX. t. cz 42. §-ában jelezett ár-folyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. 170 §-a értelmé-ben a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésé-ről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Léván, 1888. nov. 29.

A lévai kir. járásbíró mint telekvi hatóság.

Gyenes,
kir. járásbíró.

PSEPHOFER J.

gyógyszertára Bécs, Singerstrasse 15.
„zum goldenen Reichsapfel.“

Vértisztító labdacok, melyek előbb „universalis labdacoknak“ nevezettek, ezen utóbbi ezer meg ezer esetenél csudálatraméltó hatásúknak ne bizonyultak volna. A legmakacsabb esetekben, melyekben minden egyéb gyógyszer hasztalanul alkalmaztatott, ezen labdacok által számtalanszor és rövid idő alatt tökéletes egészség következett be. 1 skatulya 15 pirulával 21 kr. 1 tekerés 6 skatulyával 1 frt 5 kr., bérmentetlen utánvétél 1 frt 10 kr.

A pénz előleges beküldésével bérmentve 1 tekerés labdac 1 frt 25 kr. 2 tekerés 2 frt 30 kr., 3 tekerés 3 frt 35 kr. 4 tekerés 4 frt 40 kr. 5 tekerés 5 frt 20 kr. 10 tekerés 9 frt 20 kr. (Egy te-kerésnél kevesebb nem küldhető.)

Valódiaknak csupán azon labdacok tkeinthetők, melyeknek használati utasítása Pserhofer négy árássával van ellátva és melyek skatulyájának fedelén ugyanazon névírás vörösen van alkalmazva.

Számtalan köszönőirat tekinthető be, melyekben ezen labdacok fogyasztói hosszabb használat után a legkülönbözőbb és súlyos betegségeknél köszönetet mondanak. Mindaz, aki egyszer kísérle-tet tett vele, tovább ajánlja e szert.

A sok hánylatkozott közül itt csak néhányat közlünk:

Schlierbach, 1888. febr. 17.

Tisztelt Uram! Tisztelettel alulírott az Ön valóban nagyon hasznos és kitünő vértisztító lab-dacsainak ismétli 4 tekeréssel küldését kéri. Tel-jes tisztelettel
Neureiter Ign. gyak. orvos.

Hrasche, Flödnig mellett. 1887. szept. 12.

Tisztelt Uram! Isten akarata volt, hogy lab-dacsai kezeim közé kerültek és most írok Önnek azok sikeréről. En gyermekágyban meghültem úgy, hogy dolgaimat nem végezhettem és már bi-zonyára meghaltam volna, ha az ön csodás hatású labdacai meg nem mentenek. Isten áldja érte ezerszer, Reményem, hogy az ön labdacai egész-séget teljesen helyrehozzák, úgy mint azok másokét helyrehozták.
Knific Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. d. cz. 9.

Igen tisztelt Uram! Legforróbb köszönetemet nyilvánítom önnek 60 éves nénem nevében. Ugyanez 5 évig idült gyomorhurttal és vízkór-ban szenvedett. Az élet kin volt reá nézve és már feladottnak hitte magát. Véletlenül kapott egy skatulyával az ön kitünő vértisztító labda-csaiból és azoktól meggyógyult. **Vérsztitli Jozefa.**

Mitterinzersdorf, Kirchdorf m. F.-Ausztria, 1886. jan. 10.

Tisztelt Uram! Sziveskedjék az ön kitünő vértisztító labdacsaiból részemre póstával egy te-

keréssel küldeni. Kénytelenül érzem magamat önmek teljes elismerésemet ezen labdacok értéké-re nézve kifejezni és mindenütt, ahol a helyzet en-gedi, minden szenvedőnek a legmelegebben fo-gom ajánlani. Felhatalmazom ön, hogy ezen kö-zszönetnyilvánításomat tetszés szerint nyilvánosan alkalmazhassa. Tisztelettel
Kasztner Teréz.

Gotschdorf, Koitbach m. Osztr.-Szilézia, okt. 8.

Tisztelt uram! Sziveskedjék nekem az ön uni-versal vértisztító labdacsaiból egy tekeréssel 6 do-bozzal küldeni. Egyedül az ön csodás labdacsaí-nak köszönhetem, hogy gyomorhajomtól, mely öt évig gyötört, megmenekültem. Ne is fogynomak ki nálam ezen labdacok soha és ezennel Uraságod-nak legforróbb köszönetemet nyilvánítom.
Legmélyebb lisztelettel
Zwickl Anna.

Rohrbach, 1886. febr. 28.

Tisztelt Uram! Mult év nov. havában ön-nél egy tekerés labdacot rendeltem. Én és nóm eu-nek legjobb hatású tapaszatunk; mindketten nagymérvű fejfájásban és rossz székelésben szen-vedtünk, úgy, hogy már közel voltunk a kétség-beeséshez, daczára, hogy még csak 46 évet számo-lunk. És lám! Az ön labdacai csodát műveltek és minket a bajtól megmentettek. Tisztelettel
List Antal.

Fagy-balszam Pserhofer J.-tól, hosszú évek óta ismert legbiztosabb szer mindenféle fagyások ellen, valamint idült sebekre stb. Egy doboz 40 kr. Bérmentes küldéssel 65 kr.

Amerikai köszvénykenőcs legjobb szer minden kösz-vény és csúszos baj, ischiasz, fül, stb ellen 1 ft 20.

Lábizzadás elleni por 1 skatulya 50 kr. Bér-ment, küldéssel 75 kr

Golyva balszam megbízható szer golyva-nyak ellen. Egy palackz 40 kr. Bérmentes küldéssel 65 kr.

Élet-essencia (prágai cseppek) elromlott gyomor, rosz emésztés, min-dennemű altesti bajok ellen, 1 üvegcse 22 kr.

Angol csoda balszam 1 üveg 12 kr., 12 üveg 1 frt 20 kr

Fiakerpor, hurut, rekedtség, köhögés stb. ellen, 1 skatulya 35 kr., bér-mentve 60 kr.

Az itt megnevezett készítményeknél kivül minden az osztrák lapokba: birdetett bel- és kül-földi gyógyszerészeti különlegességek készletben vannak s mindon, esetleg raktáron nem levő cik-kekrol is pontosan és olcsón gondoskodunk.

A postai küldemények gyorsan és pontosan eszközöltetnek előleges pénzbeiküldésre vagy utánvétél. A pénznek előleges beküldése (legjobb póstautávitvnyal) a póstán sokkal jutányosabb. mint utánvétél.

Ökörfarkvirágnedv hurut, rekedtség, gör-ésős köhögés st., ellen, 1 üveg 50 kr.

Tannochinin pomádé Pserhofer J.-tól, leg-jobb hajnövesztő szer, Egy adag 2 frt.

Általános tapasz Steudel tanártól vá-gott és szűrt sebekre, rosszindulatú daganatok, még idült, gyakran fel-pattanó lábdaganatokra is, körömméregre, sebekre s gyuladt részekre, vizenyes köszvény és egyéb baj-oknál ajánlható 1 tégely 50 kr, Bér. küldéssel 75kr

Általános tisztító só Bulrich A. W.-tól. Kitünő házszer a megzavart emésztés minden következményei ellen, u. m. főfájás szédülés, gyomorgöres csomór, arany-eres bántalmak, dugulás stb., egy csomag 1 frt.

Szem-essencia Romershausenthól 1 palackz 2 frt 50 kr. fél palackz 1 frt 50 kr.

Nincs többé fogfájás!

Tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvize, fogpora és fogpásztájának

használata mellett,

2 arany rem: Brüssel 1880, London 1884.

A legmagasabb kitüntetések.

Boursaud Pétér 1373. évbén feltalál-pior által.

A tisztelendő Benedekrendi szerzetesek fogvizének napo-ként néhány cseppet vízbe téve, megakadályozza és gyógyítja a fogak odvasságát, melyeknek fehérséget és szilárdságot kölcsönöz, a menyében a fogbást erősíti, teljesen egészségessé változtatja. A t. olvasóknak valóban nagy szolgálatot vélek tenni, mi-dőn ezen legrégebb rs legpraktikusabb készítményeket becses fi-gyelmükbe ajánlom, mert csakis az egyedü! és legkitünőbb gyógy-szer mindenemű fogfájdalmak ellen.

Alapított 1807. **SEGUIN** 106. & 108. Rue.

Főügynök: **BORDEAUX** Croix de Segney

Kapható: minden gyógyszerárban és nagyobb fűszerüzletben.

A legkitünőbb szer a rovarok ellen
meglepő hatással gyorsan irtja ki a kárté-kony férgemet és oly biztosan, hogy azok nyomtalanul eltűnnek.

Figyelembe veendő, hogy

a pusztá papirba kimért por sohasem valódi,

„ZACHERL SPECIALITAS“

Csakis eredeti üvegekben s olcsón kaphatók:

Léván:	Boleman Ede	Ar.-Maróthon:	Eisenberg Károly
„	Kern testvérek	Selmeczen:	Sommer Jan. A. özv.
„	Medveczky Sándor	„	Sztankay F. gyógyszer.
Ipolysághon:	Dombó Károly	„	Wankovits Lajos
K-Tapolcsanyban:	J. Pollak.	„	Kraus W. G.
Körmöczön:	Ritter Lipót J.	„	Marschalko Gyula

uraknál.

Főraktár:

J. ZACHERL,

WIEN, I., Goldschmiedgasse, 2.